

Resolució 936/2023, de 19 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 665/2023

Administració reclamada: Departament d'Interior. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Informació sobre correus electrònics i comunicats interns respecte accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos de Mossos d'Esquadra i sobre la tramitació del màxim nivell d'accés al NIP per demostrar el reconeixement de la categoria d'intendent.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: S'estima parcialment la reclamació d'un interessat que sol·licita al Departament d'Interior un seguit de comunicats, correus electrònics i altres gestions per tal de demostrar el reconeixement d'una categoria professional a la qual, l'Administració reclamada, denega atesa la invocació dels límits de seguretat pública, investigació d'infraccions i afectació de dades personals (articles 21 i 24 LTAIPBG respectivament). Es considera que les circumstàncies del cas concret que fa referència a un assumpte que es circumscriu a una controvèrsia sobre el reconeixement d'una categoria professional, no ha de suposar un ingerència en l'àmbit de la seguretat pública invocada, ni sobre la investigació dels afers propis de l'àmbit d'aquest departament, ja que l'assumpte reclamat no s'hi refereix. Respecte a la possibilitat de que alguns aspectes de la petició d'informació, com és la referència als sistema d'accés al NIP, la revelació dels quals poguessin incidir en aspectes sensibles d'aquesta unitat, així com la referència a dades personals dels càrrecs de comandament concernits en els comunicats, una aplicació proporcional d'aquests límits permetrien lliurar la informació amb ocultació de les dades personals, amb la corresponent anonimització, i d'altra banda, amb la reserva dels continguts protegits relatius a sistemes de comunicació, però permetent al reclamant l'accés al contingut de la informació sol·licitada, utilitzant la forma adequada que ho permeti.

Paraules clau: Generalitat. Departament d'Interior. Accés a informació sobre reconeixement professional. Límits. Seguretat. Investigació d'infraccions. Protecció de Dades. Proporcionalitat. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 17 de juliol de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 665/2023, presentada per una persona interessada contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 de maig de 2023 el reclamant presenta davant el departament d'Interior una sol·licitud de dret d'accés a la informació pública on en síntesi es demanava:

1- informes valoratius i justificatius de les seves puntuacions extremes del PGA-07 dels darrers quatre exercicis (2018, 2019, 2020 i 2021) que va demanar el 10 de maig de 2022;

2-còpia de l'informe enviat al Síndic de Greuges signat pel director general de la policia AAA;

3-escrit de 25 de maig de 2021 (ATCOR 372/21) de la Comissaria General Tècnica de la Planificació de la Seguretat on es sol·licita a la Subdirecció General de Recursos Humans les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos de Mossos d'Esquadra per tal que el lloc de Cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal contemples també la categoria d'intendent/a i que inclogui els comunicats interns, e-mails, etc. que va adreçar la Prefectura sol·licitant aquesta adaptació i les respostes, informes, gestions i mesures dutes a terme per l'esmentada Subdirecció General i pel propi director general;

i pel que fa referència al quart punt, es sol·licitava :

“Es té coneixement que en data 29 de maig de 2020 es van enviar una sèrie de e-mails (com a mínim a les 12.18, 12.49 i 17.24) entre varis interlocutors, entre els quals destaca el comissaris XX, adscrit en aquell moment a la Prefectura de la Policia, i personal de la Divisió de Sistemes d'Informació Policial (DSIP), on els membres de la DSIP informaven que s'estava tramitant l'accés per la Prefectura del “màxim nivell d'accés” al NIP investigació, que es sol·licitava la validació i confirmació d'un comissari de la Prefectura, atès que es tractava d'accessos “especialment sensibles”. Aquella petició es va respondre posant de manifest que el comissari en Cap YYY havia demanat el perfil al màxim nivell, i que el comissari XX confirmava la petició. La informació d'aquests e-mails formen part de la impugnació del cessament de qui subscriu, motiu pel que interessa el seu lliurament en base també a la Llei de la Transparència.”

3. El 21 de juny de 2023 la Direcció general de la Policia del Departament d'Interior respon a la petició d'informació, que en síntesi consisteix en descriure els documents que s'han lliurat al reclamant i es manifesta, sobre el primer punt de la sol·licitud, que es lliuren els quatre informes de puntuacions extremes corresponents a les actes de valoració del PGA-07 dels exercicis dels anys 2018, 2019, 2020 i 2021; sobre el segon punt, se li lliura l'escrit de resposta signat pel Director general de la Policia de 22 d'abril de 2022 a l'actuació d'ofici del Síndic de Greuges sobre els canvis d'adscripció dels llocs de treball a comandaments de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra; i sobre el tercer punt, s'annexa el document del Comunicat Intern (CI) de 25 de maig de 2021 en relació als canvis de destinació de comandaments de la PG-ME.

Pel que es refereix al quart punt, a l'escrit es considera el següent:

“que la documentació que se sol·licita no forma part dels documents relatius a l'expedient professional i administratiu del sol·licitant sinó que fa referència a una presumpta informació vinculada a uns correus electrònics entre comandaments de la PG-ME.

En aquests sentit, cal tenir present que a efectes de l'accés a la documentació de l'expedient d'un funcionari per part de la mateixa persona, es a dir el titular, aquest dret resta garantit pel regim jurídic regulat a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En aquest cas concret, però, no seria el supòsit, i per tant, el dret d'accés s'ha de canalitzar i valorar per la legislació competent en matèria de transparència i d'accés a la informació pública.

Respecte d'aquest darrer, la Llei 19/2014, de 29 de desembre de transparència, accés a la informació pública i bon govern estableix determinats límits, tant pel que fa a l'aparell de garanties del dret de protecció de dades de terceres persones (els presumptes correus no van ser emesos ni van ser rebuts per part del sol·licitant segons indica en el seu escrit, fet que també podria suscitar el dubte raonable sobre la veracitat i fins i tot la licitud en el procés d'obtenció d'aquesta informació), així com de determinats àmbits materials com són la seguretat pública i la investigació o la sanció de les infraccions penals (article 21.1 de l'esmentada Llei de Transparència).

Així doncs sense entrar en consideracions sobre el seu contingut i la seva existència, des del punt de vista de la seva naturalesa cal indicar que constitueix un límit, el de la seguretat pública, el desvelar informació relativa als funcionaris que tenen el perfil d'autorització més alt d'accés als registres o fitxers de la funció d'investigació policial amb incidència judicial.

Una publicitat respecte als circuits i dels nivells dels perfils autoritzats, així com dels funcionaris policials que hi poden accedir, podria comportar, no únicament un potencial entorpiment de la tasca d'investigació amb caràcter general, en la mesura que aquestes dades es podrien utilitzar per facilitar l'elaboració de patrons d'actuació criminal, segons la previsió de qui està facultat o té en el seu poder determinades dades, sinó que, fins i tot, podria generar un potencial risc per a les persones que disposen d'aquests accessos. Imaginem, per exemple, que es filtra públicament que els casos en matèria de criminalitat organitzada son investigats o potencialment coneguts/supervisats per un o altre funcionari o comandament i que aquest té accés als fets i circumstàncies del decurs de la investigació. No hi ha dubte que aquesta informació situaria als policies amb dret d'accés a les bases de dades i a les causes sensibles en una posició de risc i ho estarien, no només per a un cas concret, sinó de manera generalitzada i en clau de futur perquè es tindria coneixement de que determinades persones ostenten la capacitat de tenir accés a la informació altament sensible i incriminadora dels subjectes investigats en processos policials i judicials.

Per tant, i d'acord amb el raonament anterior i en aplicació dels límits establerts a les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 19/2014 de 29 de desembre de la transparència, accés a la informació i bon govern i l'article 69.2 del Reglament que la desplega (decret 8 /2021 de 9 de febrer, sobre transparència i dret d'accés a la informació), es denega l'accés a la petició d'informació sol·licitada en el precitat apartat de la sol·licitud, sense entrar en més consideracions sobre el seu possible contingut i existència”.

A la reclamació es fa avinent que, el Departament d'interior mitjançant la resposta de datat 21 de juny de 2023 maig de 2023, no ha lliurat tota la informació sol·licitada, que la resposta no s'ha realitzat per la deguda resolució del Director general de la Policia que considera que és la autoritat competent, i concretament reclama pel que fa referència al tercer apartat de la seva petició, l'informe de resposta al Síndic de Greuges que es sol·licitava al seu escrit inicial, i els e-mails, i comunicats interns enviats des de la Prefectura a la SGRH, respostes, informes, gestions i mesures dutes a terme per la pròpia SGRH i el propi director general de la Policia. Pel que fa referència a la informació descrita a l'apartat quart de la seva sol·licitud, que es referia també a un conjunt d'e-mails, considera que formen part de la impugnació en via contenciosa del cessament del reclamant i exposa diverses consideracions per rebatre la invocació dels límits que ha formulat l'escrit del departament d'Interior.

4. El 25 de juliol de 2023 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El mateix dia la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. La notificació és acceptada el 16 de juny.
6. El 16 d'agost de 2023 la GAIP rep l'expedient i informe del Director General de la Policia del Departament d'Interior de 14 d'agost de 2023, on es manifesta que sobre la petició d'informació presentada el 24 de maig “a la resposta de 21 de juny de 2023 el director general de la Policia va fer arribar l'informe de la Comissaria General de Relacions Institucionals, Prevenció i Mediació amb la informació requerida en relació amb els informes de puntuacions extremes PGA-07 corresponents als anys 2018, 2019, 2020 i 2021; la resposta a l'actuació d'ofici AO-000054/2022 del Síndic de Greuges sobre els

canvis en l'adscripció de llocs de treball a comandaments i el comunicat intern ATCOOR 372-2021 relatiu als canvis de destinació de comandaments PG-ME.”

En segon terme, “Pel que fa a l'apartat segon del tercer punt de la sol·licitud presentada, us adjuntem la documentació interessada ordenada cronològicament i numerada:

1. Petició del senyor XXX (el reclamant), de data 16 de març de 2022 en què sol·licita retribucions de categoria superior.
2. Petició de la subdirectora general de Recursos Humans, en data 1 d'abril de 2022, a la CGTSE perquè emeti informe en relació amb la petició del senyor XXX (el reclamant).
3. Informe breu, de data 27 de maig de 2022, amb núm. de registre DTSE 351-2022, del Coordinador de Projectes Estratègics i d'Organització.
4. Informe proposta del director general de la Policia, de data 29 de juny de 2022, en relació amb la petició del senyor XXX (el reclamant) de data 16 de març de 2022.
5. Tramesa, en data 4 de juliol de 2022, de l'informe proposta (del dgp) a la secretària general del Departament d'Interior, a fi i efecte que resolgui la petició del senyor XXX (el reclamant).
6. Informe proposta complementari del director general de la Policia, de data 4 de juliol de 2023, requerit per l'òrgan competent per a la resolució d'aquesta petició.
7. Tramesa de l'informe complementari del director general de la Policia, en data 5 de juliol de 2023, a la secretaria general del Departament d'Interior a fi que resolgui la petició del senyor XXX (el reclamant).
8. Resolució de la secretària general del Departament d'Interior, de data 28 de juliol de 2023, en que es resol la petició del senyor XXX (el reclamant) .
9. Justificant de la notificació de la resolució esmentada al senyor XXX (el reclamant), en data 30 de juliol de 2023”.

En tercer terme, a l'informe es diu que “ Finalment, en relació a l'últim apartat de la sol·licitud (intitulat *Quarta*), us informem que la documentació que se sol·licita no forma part dels documents relatius a l'expedient professional i administratiu del sol·licitant sinó que fa referència a una presumpta informació vinculada a uns correus electrònics entre comandaments de la PG-ME.”

Es reitera, de forma literal, les consideracions que es van exposar per a denegar l'accés a aquests e-mails consistents, en primer lloc, en que el reclamant no té la condició d'interessat per a l'accés d'aquests correus electrònics i, en segon terme, s'invoquen els límits previstos a la Llei de transparència que entenen que és el marc legal de referència, i que serien la protecció de dades de terceres persones (els presumptes correus no van ser emesos ni van ser rebuts per part del sol·licitant, segons indica en el seu escrit) i els límits relatius a la seguretat pública i la investigació o la sanció de les infraccions penals previstos (apartats a i b de l'article 21.1 de la Llei de transparència).

Es reproduïx com a motivació de la concurrència d'aquests límits que "Una publicitat respecte dels circuits i dels nivells dels perfils autoritzats, així com dels funcionaris policials que hi poden accedir, podria comportar, no únicament un potencial entorpiment de la tasca d'investigació amb caràcter general, en la mesura que aquestes dades es podrien utilitzar per facilitar l'elaboració de patrons d'actuació criminal, segons la previsió de qui està facultat o té en el seu poder determinades dades, sinó que, fins i tot, podria generar un potencial risc per a les persones que disposen d'aquests accessos. Imaginem, per exemple, que es filtra públicament que els casos en matèria de criminalitat organitzada són investigats o potencialment coneguts/supervisats per un o altre funcionari o comandament i que aquest té accés als fets i circumstàncies del decurs de la investigació.

No hi ha dubte que aquesta informació situaria als policies amb dret d'accés a les bases de dades i a les causes sensibles en una posició de risc i ho estarien, no només per a un cas en concret, sinó de manera generalitzada i en clau de futur perquè es tindria coneixement que determinades persones ostenten la capacitat de tenir accés a informació altament sensible i incriminadora dels subjectes investigats en processos policials i judicials." Es conclou novament sobre la denegació de l'accés en relació a aquesta informació.

7. El 6 de setembre de 2023 la GAIP trasllada la documentació i l'informe del Departament d'Interior al reclamant, per tal que formuli el que consideri oportú en el termini de 5 dies hàbils, tot informant que si no diu el contrari, s'entendrà que la informació dona resposta a la seva sol·licitud i finalitzarà el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
8. El 14 de setembre de 2023 el reclamant presenta a la GAIP, Sol·licitud d'accés a la informació a aquesta Comissió, on diu que "Trameto resposta a la notificació GAIP del 06/09/2023. Considero no resposta la petició d'accés. Envio còpia recurs de reposició en tràmit a part".

Pel que fa referència al recurs de reposició interposat contra la Resolució de la Secretaria general del departament d'Interior de 31 de juliol de 2023, el text de la qual no s'aporta, i aquesta Comissió desconeix el seu exacte contingut, el reclamant, en síntesi, al·lega que la informació que es conté a la Resolució és errònia, i no s'esmenen els defectes informats pel reclamant, sobre el seu expedient administratiu “per tal de reflectir l'ocupació del lloc de treball de cap de la CGIC durant el temps que efectivament vaig exercir aquest càrrec i per corregir el temps que vaig ocupar el lloc de sots-cap d'aquesta Comissaria” en els termes allà exposats.

Sobre els documents lliurats considera que encara no ha rebut resposta sobre els canvis que afectaven a diversos comandaments autoritzats pel Conseller d'Interior, i que no van donar lloc a la regularització de la situació del reclamant i que va comportar un seguit de gestions concretament de la subdirecció de recursos humans i del director general de la policia, en les quals es demanava la modificació de la RLT, i dels quals demana que se l'informi, no ha obtingut resposta.

9. El 14 de setembre de 2023 entra a la GAIP les al·legacions presentades pel reclamant que específicament fan referència a la tramitació de la Reclamació que s'està realitzant per la GAIP i responen a la tramesa que se li va traslladar el 14 d'agost de 2023 de l'informe del Director general de la Policia.

En aquestes al·legacions el reclamant reitera la consideració de que no se li ha donat resposta atès que “Tal i com vaig apuntar en l'escrit de Reclamació, una de les peticions d'informació que demanava en la meua sol·licitud d'accés de data 26 de maig de 2023, era la següent:

- l'escrit que la Comissaria General Tècnica de Planificació de la Seguretat havia adreçat a la Subdirecció General de Recursos Humans de la Direcció General de la Policia (en endavant SGRH) en data 25 de maig de 2021, amb número de referència ATCOR 372/21, on sol·licitava que es duguessin a terme les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball (RLT) del CME, per tal que el lloc de cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal pogués ser ocupat, a més de per un comissari/ària, per un intendent/a,
- tots els comunicats interns, e-mails, etc. que, derivats d'aquella petició, s'haguessin intercanviat entre la Prefectura de la Policia i la SGRH,
- i les respostes, informes, gestions i mesures dutes a terme al respecte tant per la SGRH com pel propi director general de la Policia.”

I insisteix en reclamar la “ informació pública relativa a quines accions, informes, mesures, etc. va dur a terme la subdirectora general de Recursos Humans o el director general de la Policia, en relació amb la petició efectuada per la Prefectura perquè es duguessin a terme les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos, perquè el lloc de cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal pogués ser ocupat, a més de per un comissari/ària, per un intendent/a.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat,

tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *Sobre l'objecte de la reclamació d'informació pública*

D'acord amb el que ha estat assenyalat als antecedents, l'objecte de la reclamació d'informació pública consisteix en obtenir informació sobre aquelles accions, informes, mesures i comunicacions que es van dur a terme per diversos responsables del Departament d'Interior i que fan referència circumstàncies que són rellevants, segons el reclamant, per argumentar la seva posició respecte el seu reconeixement professional.

Concretament aquestes informacions consisteixen, en primer lloc, a les contingudes al tercer apartat de la petició d'informació inicial i eren: l'escrit que la Comissaria General Tècnica de Planificació de la Seguretat havia adreçat a la Subdirecció General de Recursos Humans de la Direcció General de la Policia (en endavant SGRH) en data 25 de maig de 2021, on sol·licitava que es duguessin a terme les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball (RLT) del CME, per tal que el lloc de cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal pogués ser ocupat, a més de per un comissari/ària, per un intendent/a; tots els comunicats interns, e-mails, etc. que, derivats d'aquella petició, s'haguessin intercanviat entre la Prefectura de la Policia i la SGRH; i les respostes, informes, gestions i mesures dutes a terme al respecte tant per la SGRH com pel propi director general de la Policia, que es corresponen amb el punt tres de la petició d'informació inicial.

En segon terme, també comprendrien l'objecte de la reclamació, aquell conjunt de correus electrònics esmentats al punt quart de la petició d'informació inicial, de data 29 de maig de

2020 que es van enviar entre varis interlocutors responsables del departament d'interior, on s'informava que s'estava tramitant l'accés, validació i confirmació d'un comissari de la Prefectura, i que aquella petició s'havia demanat el perfil al màxim nivell, i que s'havia confirmat la petició i es fa avinent que la informació d'aquests e-mails formen part de la impugnació del cessament del reclamant.

Aquesta exhaustiva descripció de la documentació reclamada es considera pertinent reproduir-la novament, malgrat que ja està descrita als antecedents, per tal d'emfasitzar que el que es reclama va referit, estrictament, a la defensa d'un interès adreçat al reconeixent professional del reclamant i que, per tant, recau dins l'àmbit propi de la gestió del regim de personal i que no fa referència a qüestions relatives a l'actuació policial, com a àmbit d'actuació propi d'aquet Departament. Cal destacar també, que l'Administració reclamada ha lliurat gran part de la documentació inicialment sol·licitada pel reclamant, tal com es desprèn de l'expedient.

Però sobre la informació no lliurada i que ara es reclama, consistent en els correus electrònics i comunicats interns respecte accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos de Mossos d'Esquadra i sobre la tramitació del màxim nivell d'accés al NIP per demostrar el reconeixement de la categoria d'intendent, són informació pública en consistir en informacions que l'Administració reclamada disposa en l'exercici de les seves funcions i per tant, s'adiu amb la definició continguda a l'apartat b) de l'article 2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Per tant, malgrat que la petició d'informació es refereixi a aquella documentació sobre la persona del reclamant, si es conseqüència de l'activitat realitzada per l'Administració reclamada que es compren dins l'àmbit de les seves competències, cal considerar-la com informació pública.

Cal especificar però que aquesta informació pública recau dins l'àmbit del règim de personal d'aquest departament i no s'inscriu pròpiament i de forma directa dins l'àmbit de la seguretat pública, especialment de policia, sinó que, com s'ha dit, es refereix a un aspecte instrumental del mateix, com es el relatiu al règim personal en l'organització i estructura del cos que presta aquest serveis, com es el Cos de Policia i Mossos d'Esquadra (CP-ME) , i aquesta precisió és rellevant als efectes d'aplicar els límits invocats a l'accés a la informació reclamada, com es veurà en l'apartat següent.

En la petició d'informació es discuteix també sobre si el peticionari té la condició de persona interessada en un procediment administratiu, condició que l'Administració reclamada no li reconeix, pel que respecta a part dels documents reclamats que fan referència a una presumpta informació vinculada a uns correus electrònics entre comandaments de la PG-ME.

El dret d'accés a l'expedient, en qualsevol moment de la seva tramitació, d'acord amb allò previst a l'article 53.1.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) i a l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, atorguen a les persones interessades en un procediment en curs, el dret d'accedir a la informació del mateix, com a normativa reguladora del procediment en tràmit, d'acord amb allò previst a la disposició addicional primera .1 de la LTAIPBG o per la normativa de transparència, que en tot cas, com ja ha manifestat reiteradament aquesta Comissió s'han d'interpretar d'acord amb caràcter antiformalista de qualsevol procediment administratiu, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, i del propi Tribunal Suprem.

A aquestes efectes, en aquest assumpte el reclamant disposa el mateix mecanisme bàsic de garantia que representa la via de la reclamació voluntària i gratuïta davant d'un òrgan independent de què disposa qualsevol ciutadà i ha estat la via que efectivament ha elegit mitjançant la presentació de la present reclamació que ara s'examina.

3. *El dret a l'accés a la informació pública i concurrència de límits*

En la reclamació que s'examina cal advertir que la pretensió del reclamant és denegada per l'Administració reclamada per considerar que concorren límits que entén que impedirien el lliurament de la informació sol·licitada, tot i que, inicialment, no aclareix si disposa efectivament de la informació que es demana, i en la resposta s'expressa en termes de possibilitat, la qual cosa aquesta Comissió considera que ja hauria d'haver quedat aclarida atès que, si no es disposa de la informació ja no seria procedent analitzar la invocació dels límits identificats i seria aquesta circumstància la que caldria analitzar. En no fer-ho així, es descarta aquesta possibilitat i es força entrar en l'anàlisi de la resta d'al·legacions, com si efectivament es disposés de la informació reclamada.

Així, el Departament d'Interior invoca la presència de límits que impedirien l'entrega de la documentació sol·licitada consistents en l'afectació a la deguda protecció de les dades de terceres persones, ja que els presumptes correus no van ser emesos ni rebuts per part del sol·licitant; l'afectació a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, ja que podria comportar un potencial entorpiment de la tasca d'investigació amb caràcter general, i en la mesura que aquestes dades es podrien utilitzar per facilitar l'elaboració de patrons d'actuació criminal, també afectaria a la seguretat pública, atès que una publicitat respecte dels circuits i dels nivells dels perfils autoritzats, així com dels funcionaris policials que hi poden accedir genera un potencial risc per a les persones que disposen d'aquests accessos.

Com ja s'ha advertit en nombroses resolucions d'aquesta Comissió la invocació dels límits previstos a la LTAIPBG no són d'aplicació automàtica, ni suposa una exclusió material de l'àmbit del dret d'accés de qualsevol matèria relacionada amb la seguretat pública o amb la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, a més de l'afectació a dades de terceres persones sinó que, davant la concurrència d'un límit, cal analitzar la seva aplicació proporcional a l'objecte i finalitat de protecció i s'han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment a la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui el seu accés, d'acord amb allò establert a l'article 22 de la LTAIPBG.

La ponderació casuística dels drets en conflicte, que s'ha de fer aplicant el test del dany (preàmbul de la LTAIPBG), tindrà en compte la finalitat de l'accés (24.2.b LTAIPBG) i l'afectació als àmbits que poden restar perjudicats dels esmentats a la Llei de Transparència.

a) Invocació del límit sobre la protecció de dades personals

En primer terme, pel que respecta a la invocació del dany efectiu que la informació que se sol·licita pot ocasionar en el dret a la protecció de dades personals de les persones afectades, podria ser significatiu si el motiu per a rebre la protecció fossin situacions o circumstàncies personals vinculades a l'àmbit privat o íntim, però en canvi aquesta afectació és de baixa intensitat si la motivació es basa exclusivament pel risc inherent a l'exercici d'un càrrec o funció pública, sense valoració de cap situació o circumstància privada, com és el cas de la petició d'informació en el context de les relacions professionals que es descriuen. Tot i que, tenint en compte les característiques que li són pròpies al desenvolupament de funcions en l'àmbit de les forces i cossos de seguretat, es podria justificar la corresponent modulació, però això no hauria d'impedir el lliurament del contingut de la informació en la seva totalitat.

D'acord amb el principi general establert a l'article 20 LTAIPBG relatiu a l'aplicació restrictiva del límit, en benefici del dret d'accés i d'acord amb la seva finalitat, i l'article 22 LTAIPBG respecte la proporcionalitat de la restricció de l'accés, tenint en compte el dany infligit en el bé jurídic protegit pel límit, si com s'ha dit als antecedents, el que es revela amb l'accés és que els càrrecs i autoritats es comuniquen respecte un assumpte de gestió del personal professional, cal concloure que és factible el lliurament de la informació, en el benentès de no facilitar informació personal excessiva, per exemple eliminant les referències personals sobre la identificació dels concernits en les gestions, o altres mencions de tercers, que caldria excloure, però permetent facilitar la resta del contingut informatiu no afectat per aquesta restricció. La informació es podria lliurar amb la adequada anonimització que permetés l'ocultació d'informació personal innecessària, que en cap cas faria referència a dades personals especialment protegides, i es limitaria a aquella informació que es desprenen de l'activitat pública, que és el marc en que es van produir les comunicacions i informes.

b) Invocació del límit sobre investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries,

Respecte a la invocació del límit relatiu a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, previst a la lletra b) de l'article 21 LTAIPBG, l'objectiu d'aquest límit és protegir la investigació que s'estigui realitzant, en qualsevol de les tres formes d'il·lícits, penal, sancionador administratiu i disciplinari, que es podria veure condicionada o frustrada per l'accés a la informació, de forma que, com a regla general, una vegada finalitzat el procediment sancionador el límit ja no és aplicable.

El que queda per determinar és el criteri respecte quan lliurar la informació suposa un perjudici cert per a la prevenció, investigació i sanció. El límit no seria aplicable quan la informació afecta a procediments ja finalitzats, a no ser que el seu coneixement pugui perjudicar futures decisions o es poden donar a conèixer mètodes de treball, el coneixement del qual amb caràcter previ i general, pot comprometre el desenvolupament d'un expedient.

En el cas plantejat no queda aclarit si la informació que es demana està inclosa en un expedient ja conclòs, atès el temps transcorregut des de la data d'emissió de la documentació i missatges que es demanen, es podria deduir que es tracta d'actuacions que ja deuen haver finalitzat, però és un aspecte que no s'aclareix en els antecedents.

D'altra banda, l'Administració reclamada al·lega que el lliurament de la informació pot consistir en un potencial entorpiment de la tasca d'investigació, i ho refereix amb caràcter general, no respecte d'una investigació en tramitació, sinó en la mesura que lliurar aquesta informació podria facilitar l'elaboració de patrons d'actuació criminal. Però a efectes d'aplicar el test del dany o perjudici no s'aporten elements per precisar en quina mesura, conèixer per l'afectat el contingut dels comunicats o correus electrònics, que cal insistir que es refereixen al seu reconeixement professional, poden afectar o posar en risc les funcions de vigilància, inspecció i control, i com s'arriba a l'afirmació que donar a conèixer les relacions entre recursos humans i la direcció general de la policia per tal de qualificar el lloc de treball del reclamant, o bé el coneixement sobre determinades gestions per tal de donar uns accessos a determinades plataformes, pot desvetllar aspectes compromesos per a la investigació, si no es revelen les seves característiques, protocols o fins i tot responsabilitats associades.

Aquesta Comissió considera que l'afectació en els termes descrits, es projecta sobre un supòsit abstracte i potencial, no es refereix a una investigació en curs del qual es pugi derivar la necessitat de reserva prevista a la Llei. Una limitació formulada amb aquesta imprecisió i generalització esdevindria desproporcionada ja que no permet verificar l'aplicació del límit al cas concret i les seves circumstàncies, que justament és el que esdevé necessari per aplicar el principi de proporcionalitat.

S'ha de tenir en compte que l'eventual aplicació del límit permet que la informació sol·licitada es refereixi a documents o parts d'ells, que no es troben afectats per la restricció, i als quals no es podrà denegar l'accés per aquest motiu.

D'acord amb l'exposat, es considera que hauria de ser possible lliurar la informació reclamada, exclusivament pel que fa referència a aquells aspectes que contenen comentaris sobre el reconeixement de la categoria professional del reclamant i que únicament concerneixen a la relació de llocs de treball, sense exposar aquells elements que puguin resultar crítics o que perjudiquen a la funció investigadora. Per tant, amb exclusió d'aquella informació que reveli les característiques de les investigacions policials, que necessàriament restarien reservades o ocultes, pel que fa referència a la resta de la informació reclamada on no operaria el risc al·legat sobre la investigació, s'ha de reconèixer el seu accés.

c) Invocació del límit de seguretat pública,

En darrer terme, respecte el límit invocat relatiu a la seguretat pública, aquesta Comissió ha considerat que aquesta restricció és susceptible de ser interpretada amb continguts substancialment diferents, i és un límit que pot ser aplicat "en sentit estricte, o d'acord amb un contingut mínim, que pot dur a la denegació de l'accés a informació relativa a serveis o equipaments directament relacionats amb la seguretat pública, com ara comissaries, presons, parcs de bombers o xarxes de comunicacions dels cossos de seguretat i similars, així com també a elements determinats de projectes relatius a edificis de gran afluència pública, com ara controls d'accessos o alarmes de grans estadis o auditoris". I d'altra banda, "el concepte de seguretat pública pot tenir un contingut més ampli, i incloure qualsevol element que pugui constituir un factor de risc per a la seguretat de persones o béns. En aquest sentit, també podria afectar la seguretat pública l'accés a informació específica de seguretat la difusió de la qual pugui fer més vulnerables persones determinades (com ara la localització de sensors o de sistemes d'alerta o de protecció de qualsevol tipus d'edificis, de locals o d'habitatges) o a informació relativa a construccions, equipaments o serveis que, per la seva significació, poden trobar-se en un major risc o vulnerabilitat d'agressions o atemptats (centrals d'energia, bancs, centres de salut, etc.)." (Dictamen 3/2019)

Segons la Memòria del Conveni 205 del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics (CEADP) que, com a estàndard internacional en aquesta matèria, ha servit d'inspiració al legislador estatal i català al regular els límits al dret d'accés, i que també inclou el límit de la seguretat pública, infringiria aquest límit la divulgació de documents relatius a sistemes de seguretat d'immobles i comunicacions, criteri que avalaria la segona interpretació apuntada, de donar un contingut relativament ampli al concepte de seguretat pública, si bé sempre circumscrit a elements específics de prevenció o seguretat.

El Departament d'Interior ha valorat que la informació sol·licitada respecte l'intercanvi de correus electrònics, "situaria als policies amb dret d'accés a les bases de dades i a les causes sensibles en una posició de risc i ho estarien, no només per a un cas en concret, sinó de manera generalitzada i en clau de futur perquè es tindria coneixement que determinades persones ostenten la capacitat de tenir accés a informació altament sensible i incriminadora dels subjectes investigats en processos policials i judicials ". Consideració que no es comenta, ni rebut, per part del reclamant en les seves al·legacions.

Però el realment rellevant en aquest assumpte és que l'interès en presència que es dedueix dels antecedents és, segons el reclamant, el reconeixement de la seva situació professional i que pel que respecta a la informació reclamada referent a "la petició efectuada per la Prefectura perquè es duguessin a terme les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos, perquè el lloc de cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal pogués ser ocupat, a més de per un comissari/ària, per un intendent/a.", no sembla que en principi pogués comprometre la seguretat o, en tot cas, es podria facilitar aquesta informació amb ommissió d'aquells aspectes que la comprometessin, però fent viable el coneixement del contingut informatiu que rebel·la les circumstàncies sol·licitades sobre el seu grau personal.

El mateix es podria considerar envers les comunicacions esmentades al quart punt de la petició on caldria sostreure els elements que comprometen la seguretat, i limitar la entrega d'aquella informació necessària per a l'acreditació de les funcions que se li reconeixen al reclamant, sense revelar cap altra dada que comprometi la seguretat afectada.

En aquest sentit pot servir de criteri per al lliurament de la informació la indicació que aporta el reclamant de que aquesta informació forma part de la impugnació en via contenciosa del seu cessament, aspecte aquest que no ha estat rebut ni comentat per l'Administració reclamada.

En conclusió, el reclamant invoca per a l'accés a la informació el seu interès en la defensa del reconeixement de la seva situació professional, respecte la qual l'Administració reclamada, objecta per al seu lliurament la presència dels límits sobre l'afectació a dades personals, la investigació d'infraccions i protecció de dades de tercers, i la seguretat pública.

Atesa la ponderació requerida d'acord amb l'article 22 LTAIPBG, aquesta Comissió considera que, la invocació genèrica del límit sobre investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, i sobre seguretat pública, no és suficient per impedir totalment el lliurament de la informació requerida pel reclamant que únicament té per objecte disposar d'informació que fa referència a aspectes de règim de personal.

Es condiona el lliurament de la informació a considerar quins aspectes poden comprometre la seguretat pública, relatius al coneixement sistemes de comunicació o altres elements que afectin al desenvolupament intrínsec de les tasques pròpies dels cossos de seguretat, per tal

d'excloure de la seva entrega, però permetent l'accés al contingut informatiu que se sol·licita, i el mateix cal concloure sobre la limitació relativa a les dades personals de tercers que haurien de restar excloses en el lliurament de la informació.

L'Administració reclamada, haurà de concretar les parts específiques de la informació efectivament afectada per les limitacions al·legades, i excloure-la de la seva entrega atès que les limitacions invocades efectivament poden condicionar el lliurament de la informació reclamada però es considera que seria desproporcionat denegar el seu accés.

Es per això que d'acord amb l'article 25 LTAIPBG es considera que s'ha de permetre un accés parcial a la informació i a la documentació públiques sol·licitades que no comprometen la seguretat ni la reserva d'investigacions que s'hagin realitzat ni afectar a les dades de tercers, condicionat a que es pugui ometre aquella part de la informació que comprometi la seguretat del sistema de comunicació i identificació de persones i preservi la seva integritat.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència.. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i

inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del El Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha

preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha/han d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones

interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el seu compliment;

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 665/2023, i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3, consistent en:
 - a. Accions, informes i mesures que es van dur a terme per la Subdirecció general de Recursos Humans o la Direcció general de la Policia, en relació amb la petició efectuada per la Prefectura perquè es duguessin a terme les accions necessàries per adaptar la Relació de Llocs de Treball del Cos, perquè el lloc de cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal pogués ser ocupat, a més de per un comissari/ària, per un intendent/a. La informació no contindrà elements que puguin comprometre la seguretat del sistema de comunicació, i la informació serà degudament anonimitzada.
 - b. Correus electrònics que es van intercanviar des de la Prefectura de la Policia i la Divisió de Sistemes d'Informació Policial sobre la necessitat de validar i confirmar la tramitació del nivell d'accés que es menciona a la reclamació. Aquesta informació s'ha de lliurar degudament anonimitzada i amb exclusió de la informació que comprometi els sistema de seguretat i altres requeriments en els termes considerats al FJ 3.
2. Requerir al Departament d'Interior que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 665/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.